

blevet tiltraadt ikke blot af Aamtsraadet, men ogsaa af en stor Deel af Dens Beboere. Andragendet har ikke faa Lidt imod det Forslag, som er fremkommet fra Regjeringen, og det gjør opmærksomt paa, at man paa Bornholm frygter for, at dette Forslag vil forøge de med Militzen forbundne Byrder; der tilføies saa i Andragendet: „Langt hellere ville vi foretrække at komme fuldstændigt ind under den almindelige Bærnepligt“. Dette Andragende, der saaledes i alt Fald betingelsesviis for alle Andragernes Vedkommende gaaer ud paa, at komme ind under den almindelige Bærnepligt, er derhos af et ikke ubetydeligt Antal af de Mænd, der have underskrevet det, tiltraadt med en særlig Tilføielse, hvori det hedder: „Undertegnede Sogneforstanderskaber og øvrige Beboere tiltræde Adressen, forsaavidt den gaaer ud paa, at den paatænkte Ordning af Bornholms Bæring ikke bliver til Lov, samt at Mandskabet paa Den gaaer ind under den almindelige Bærnepligt og aftjener den fuldstændigt som det øvrige danske Folk.“ Dette vil altsaa sige, at Befolkningen paa Bornholm vil foretrække at faae ganske de samme Vilkaar som den øvrige Befolkning i Landet. Efter Lovudkastet skulle Bornholmerne jo indkaldes og uddannes ligesom andre Rekruter, altsaa i de første 2 Aar høre til Linien, men derefter gaae over til Militzen, hvorved de altsaa ville blive fritagne for senere at indkaldes 1½ Aaaned til Veir og 1 Aaaned til Øvelser i Reserven; men istedet herfor foretrække Adressens Underskrivere altsaa fuldstændigt at gaae ind under de samme Vilkaar som det øvrige danske Folk, idet de antage, at de Øvelser, der blive dem paalagte i Militzen, ville blive vanskeligere for dem end de ovennævnte Øvelser. Deraf vilde altsaa Følgen blive, at de Bærnepligtige paa Bornholm vilde komme til at blive staaende i Liniehæren i samme Tid og under samme Vilkaar som de øvrige Bærnepligtige her i Landet, nemlig i 8 Aar, og at de derpaa vilde gaae over i Forstærkningen og komme til at udgjøre en Deel af den, til hvilken Tid de følger i Overensstemmelse med Lovforslagets øvrige Tanker vilde blive organiserede som en særegen Afdeling. Bornholms Militz vilde derefter blive endeel svagere i Antal, end den

nu er, thi denne Forstærkningsafdeling vilde neppe kunne blive synderligt stor, og den vilde saaledes komme til at udgjøre et temmelig svagt Corps. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at et Andragende som det omtalte har endeel naturlig Villighed for sig. Udvalget har imidlertid ikke kunnet overbevise sig om, at der virkelig er et saa almindeligt Folkensuste i den angivne Retning paa Bornholm, som det efter Antallet af Underskrifterne paa Andragendet kunde synes at være Tilfældet, og det har derhos ogsaa troet at maatte tage i Betragtning, at Sagen ikke kan afgjøres alene efter Beboernes Ønske, men at man ogsaa maa tage Hensyn til, hvad Forsvarets Interesse kræver; skulde det virkelig vise sig, at Forsvarets Interesse udkræver, at der er en saadan noget større Styrke, som der vil blive efter Krigsministerens Forslag, tilføiede paa Bornholm — hvor vi jo ikke paa nogen Maade kunne vente at kunne holde nogen stadig Garnison —, have vi troet, at Beboernes Ønske dog maa staae noget tilbage for, hvad Forsvarets Interesse udkræver. Det kan ved Siden heraf ikke nægtes, at den Byrde, som Dens Beboere ville blive fritagne for, ved efter 2 Aars Forløb at gaae ud af Linien og over i Forstærkningen og ved saaledes at slippe for 1½ Aaanedes Veir-tjeneste og 1 Aaanedes senere Øvelser i Reserven, ikke ere saa ganske ringe, og at denne Fritagelse synes at kunne veie op imod den Byrde, som Øvelsen i Militzen kan være. Fleertallet af Udvalget har derfor ikke dristet sig til at foreslaae noget Andet end det, som Regjeringen har bragt i Forslag. — Med Hensyn til det følgende Punkt, nemlig Spørgsmaalet om de frivillige Corpsfer, har Udvalget været noget uenigt. Saaledes som Bestemmelsen om dem i Regjeringsudkastet er affattet, er det forekommet os, at den kunde give Anledning til Misforståelse — de Herrer ville erindre, at det er § 193 i Lovudkastet, som der er Tale om —, idet Paragraphen vil kunne forståes saaledes, som om de Mænd, der ere Medlemmer af frivillige Corpsfer, derved kunne frigjøre sig for Tjeneste i Forstærkningen baade i Fred og i Krig, skjøndt dette jo paa ingen Maade kan være Meningen. Forstærkningen har jo en vis bestemt Tjeneste og en maasske temmelig vigtig